

AZERIA ETA OLLARRA.¹

Azeri zar andi bat
 Gosaldu gabea
 Zebillen sasiz-sasi
 Errabiz betea;
 Illuntzera zijoan,
 Eta mokadurik
 Jan gabe arkitzen zan
 Gaisoa oraindik.
 Olo batek kakaraz
 Egiñik oñetan,
 An dijoa lasterka
 Lau oñen puntetan,
 Ozta ollotegira
 Alderatutzen zan,
 Olo guztiak iges
 An dijoaz egan;
 Bakarrik gelditu zan
 Otarre batean,
 Kolka bat arkitzen zan
 Arraultzen gañean.
 Aldamenetik zaio
 Azeria asten

Kolkari belarrira
 Onela esaten;
 ¡Zer da ori, maitea!
 ¿Kioa al dezu,
 Edo arraultz egiten
 Zaude orrela zu?
 Atera bear nazu
 Kezka onetatik:
 Nola arkitzen zeran
 Jakin nai nuke nik.
 Jauna, dio olloak,
 Arkitzen naiz gaizki;
 Ayenatzen bazera,
 Jarriko naiz ongi.
 ¿Zenbati, nola gauden
 Galde egitean,
 Ez diegu esaten
 Geren barrenean,
 Azeriari esan
 Ziona olloak,
 Miñez zeukan orduan
 Saskian kioak?

(1) Samaniego-ren ipuia euskerara itzulia,